

DE VORBĂ CU

Laura Stancu

Director Direcția Arhivă Generală,
Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. (1)

Interviu realizat de Silvia Constantinescu.

În luna septembrie anul acesta am primit un e-mail din România, de la cineva care se numea Laura Stancu. În e-mail stătea scris următorul text:

"Bună seara!

Mă numesc Laura Stancu și sunt directorul Direcției Arhivă din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) din București. În activitatea de cercetare mă preocupă problema exilului românesc reflectată prin documentele fostei Securități, dar și prin presa exilului. În vederea finalizării tezei mele de doctorat pe această temă, sunt interesată în a cumpăra cartea dvs. "Exil - oameni și idei". Dacă se poate, vă rog să mă ajutați și să îmi comunicați modalitățile de plată pe care le agreeți. Vă mulțumesc din suflet și vă felicit pentru tot ceea ce ați făcut și mai faceți pentru istoria exilului românesc, dar și pentru viitorul său.

Cu stimă,
drd. Laura Stancu."

Am răspuns imediat, foarte plăcut impresionată că încă există interes pentru trecutul nostru greu încercat.

"26/9/2010

Doamnă Stancu,

Voi sosi la București pe data de 28 septembrie și vă voi contacta. Toate cele bune,
Silvia Constantinescu."

M-am adresat apoi Marietei Seba, General Manager al Companiei de Librărie București, SA (Director general al CLB), la care se mai găseau câteva exemplare din lucrarea mea "Exil – oameni și idei", și am rugat-o să ofere 3 exemplare din această lucrare, gratuit, exemplare care să intre în biblioteca Direcției Arhivă Generală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității CNSAS și să folosească acelor care vor studia istoria exilului românesc după al 2-lea război mondial. La sfârșitul lunii septembrie am fost, împreună cu soțul meu, Octavian Ciupitu, pentru o săptămână în România, la o întâlnire de 51 de ani de la terminarea liceului, căci pe cea de 50 de ani o pierdusem. Am contactat-o pe Laura Stancu și am fixat o întâlnire. Împreună cu Octavian ne-am deplasat la Direcția Arhivă Generală, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Am întâlnit o tânără plăcută cu care am purtat o scurtă discuție despre această Direcție. Am căzut de acord, de la început, să nu folosim formele reverențioase ale limbii române cu dumneavoastră, doamnă, domn, pentru că nu numai că doream ca discuția să fie plăcută, ne îngrădită de aceste formulări românești de

politețe, care de multe ori sunt numai formale, fără să exprime nici respect și nici considerație, dar și pentru că noi, Octavian și cu mine, trăim de 33 de ani în Suedia, unde te adresezi cu "tu" și Regelui și primului ministru, fără ca prin aceasta să se știrbească din respectul și considerația pe care trebuie să o arătăm,

pasionată de istoria orașului București, mai ales perioada medievală a lui Brâncoveanu, în care Bucureștiul a avut unele din cele mai mari prefaceri culturale. Eu sunt bucureșteancă, născută, crescută în București. Sunt legată de demolările din București cu suflul! Eu nu am predat în învățământ decât o perioadă foarte scurtă, câteva luni, ca suplinitor la Constanța. Primii 2 ani de facultate i-am făcut la Constanța...

S.C.: Mă bucur, căci eu sunt constănțeană și iubesc foarte mult Constanța...

L.S.: Aici am și vrut să-mi termin studiile. Am avut un eveniment nefericit în familie, când aveam 17 ani tatăl meu a murit și de pregătirea mea profesională s-a ocupat unchiul meu, fratele mamei; dumnealui m-a pregătit și îndrumat pentru facultate și de aceea am dat examen la Constanța, pentru că dumnealui a fost profesor la Constanța, profesorul Panait. Unchiul meu după 1990 a ieșit din cercetare, în valul acela: "Foștii comuniști pleacă!", pentru că dumnealui a fost directorul Muzeului București ani de zile, dar acum a fost nevoit să treacă în învățământ. La Constanța se deschisese facultatea de istorie, cu concursul prefectului Rădulescu, tot profesor de istorie; de aici a ieșit la pensie de curând, că nu mai putea să facă drumul acesta, Constanța – București. Am mers pe varianta de a face arheologie, în prima fază; am făcut 2 ani de zile practică, inclusiv la Hârșova, căci am făcut în perioada de început arheologie preistorică, și după aceea am trecut la cetate - Hârșova are o cetate medievală de secolul X-XII, cu valuri genoveze, cu construcții genoveze. Foarte frumoasă cetate! Și m-am hotărât să-mi termin studiile la Constanța. Deja îmi alesesem eu o lucrare pe tema "Pietrele prețioase la Dunărea de Jos." O temă care nu se prea studiase...

S.C.: Eu am o pasiune pentru pietrele prețioase și am făcut și o rubrică în CURIERUL ROMÂNESC...

L.S.: Știu! Traficul corăbiilor genoveze și ce aduceau cu ele era o temă extrem de interesantă. Din nefericire, mama s-a îmbolnăvit și a trebuit să mă transfer la București, mai ales că fratele meu, care era mai mare cu 7 ani, a plecat la Beijing. La București mi-am păstrat specializarea de istorie medievală.

(Continuare în numărul următor.)

Laura Stancu,
Director Direcția Arhivă Generală,
Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

nu numai celor care conduc, dar și la concetățeni. Argumentul meu cel mai important în favoarea acestei adresări este că noi ne adresăm cu "Tu" și lui Dumnezeu, când Îl rugăm să ne ajute. Laura a fost de acord. Am avut o discuție plăcută, pe care o redau mai jos.

☆

Silvia Constantinescu: Mă bucur să ne cunoaștem și doresc să te prezint cititorilor publicației CURIERUL ROMÂNESC. De aceea, te rog, conform tradiției, să te prezinți cititorilor noștri.

Laura Stancu: Eu am terminat facultatea de istorie în anul 2000 la București. Am făcut și o specializare pentru istoria medievală românească, căci eram foarte